

Corona uitgelegd volgens de Germaanse geneeskunde - deel 2

Er is een bezwarende levensgevaarlijke toestand wanneer mensen in de intensive care belanden, de intensieve zorgen. Bij deze mensen die in de doodsangst zijn gegaan en daarbij in een totaal vreemde setting zijn terechtgekomen, eenzaam en verlaten door familie en vrienden, wordt er nog een ander archaisch programma opgestart. (archaisch: uit een zeer oude periode van de beschaving). Dat is het KCT-syndroom, ofwel de kidding collective tubes, tubulus contortus (renalis) en dat zijn de nier verzamelbuizen.

Dit programma komt vanuit de tijd dat we “vissen” waren, toen alles nog in het water leefde. Vergeet niet dat alle leven ooit uit het water is gekomen. En ja, dat is uiterst archaisch, maar nog steeds aanwezig in de nieren en de hersenstam. En wanneer er een vis aanspoelt, of als je een vis uit het water haalt, is het niet zo belangrijk dat die vis eventjes geen zuurstof heeft. Want die haalt toch adem uit zijn water. Een vis kan gerust een tijdje buiten het water liggen. Maar wat van heel groot belang is, is dat hij zijn water kan ophouden. Voor de oxidatiereacties in het lichaam is zuurstof belangrijk, maar water is eveneens belangrijk. Dat geldt voor mens en dier.

Covid-19: het nier verzamelbuizensyndroom

Bij covid-19 worden dus zinvolle archaische programma's met betrekking tot de ademhalingswegen opgestart. Vermits dat vele gradaties van angst een component in zich hebben die je existentie bedreigt (je eigen territorium), zal dit voor het onderbewuste aanleiding geven om het archaische overlevingsprogramma van de nier verzamelbuizen op te starten. En wat doet dit programma? Nierverzamelbuizen behoren tot het endodermale weefsel en dat betekent dus celtoename tijdens het conflict.

Er groeien kleine tumoren die gaan zorgen dat de nier verzamelbuizen dichtgaan. Dus al het water dat via de urineleider wordt afgevoerd kan niet meer weg. Eigenlijk geniaal van moeder natuur. En bij wijze van spreken hoeft de vis alleen te wachten op de volgende golf die hem misschien terugneemt naar de zee.

Weet dat het lichaam microben bevat die van ureum weer voedende eiwitten kan synthetiseren zodat het lichaam kan overleven

De zin van dit speciaalprogramma is de opslag van water, ureum en andere bruikbare stoffen zoals enzymen, mineralen,

zouten, vitamines enzovoort. Zodat het individu dat zich bedreigd voelt (angst) in zijn bestaan (existentie), zich eenzaam voelt of op de vlucht is, langer kan overleven. Weet dat het lichaam microben bevat die van ureum weer voedende eiwitten kan synthetiseren zodat het lichaam kan overleven. Er zijn vele voorbeelden van schipbreukelingen die overleefden omdat ze hun urine opdronken.

Onbewust proces

Ik wens hierbij te benadrukken dat het onderbewuste geen verschil kan maken tussen een reële situatie of een ingebeelde situatie. Het nier verzamelbuizensyndroom wordt onbewust opgestart wanneer iemand zich spreekwoordelijk als een vis op het droge voelt. Dus als jij je in jouw leven als een “vis op het droge” voelt, volledig uit je normale levenstoestand bent gehaald, dan gaan jouw nier verzamelbuizen zich ook sluiten. En dus hospitalisatie en zeker als het gaat over intensieve zorgen, is de meest onnatuurlijke vreemde setting waar iemand die al veel emotionele problemen heeft, in kan belanden. Daarbovenop ontstaan voor deze mensen eenzaamheidsconflicten en precies dát start het nier verzamelbuizensyndroom op. En als het probleem een longontsteking is, dan weten we dat

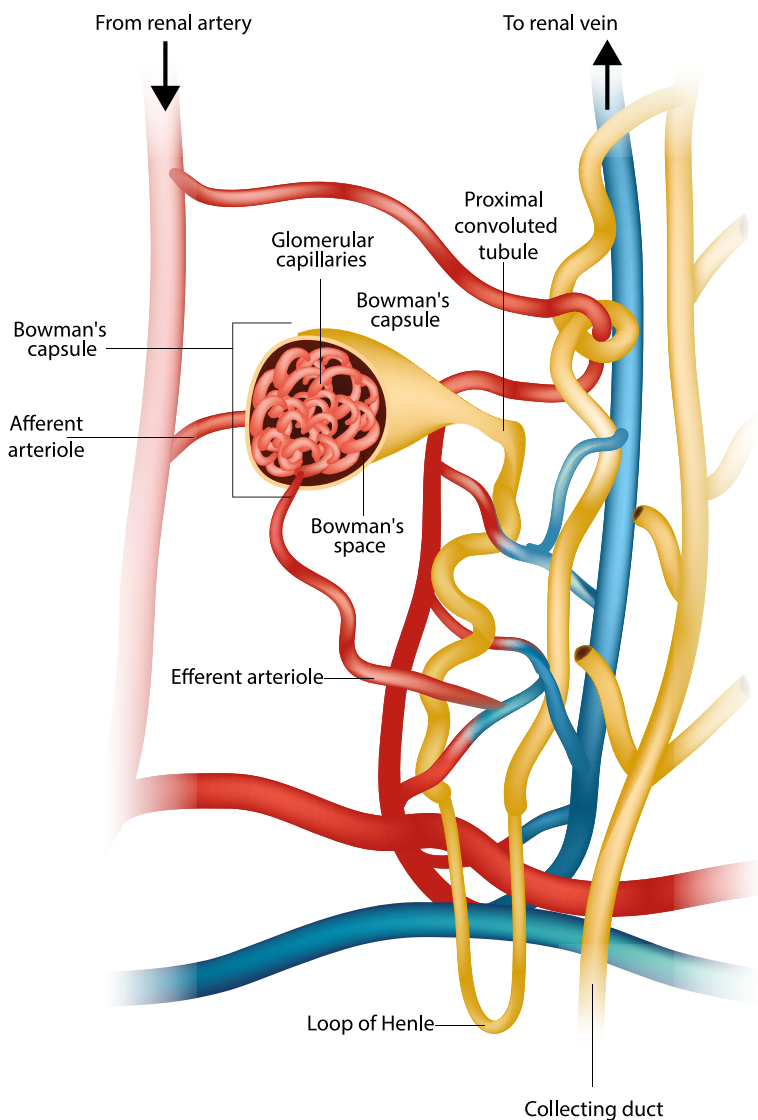
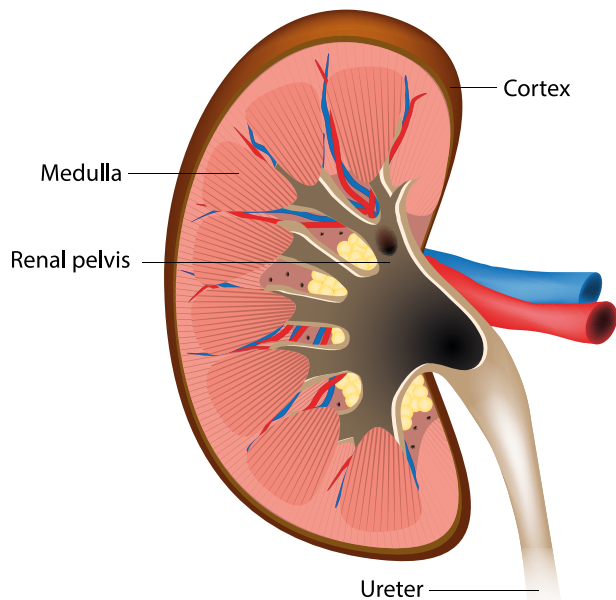
het hoofdprobleem ademhaling is. Eenzaamheidsconflicten zijn existentie conflicten.

Herstelsignalen

Je hebt nu eenmaal een longoedeem om die bacteriën (tbc bacteriën) te kunnen activeren om je longkanker weg te nemen. Dan ga je water ophouden tot je bestaansconflict is opgelost, want beeld je in, een vis op het droge, dat is voor de vis ook een bestaansconflict, bedreiging. Eigenlijk wat een gewone longontsteking is, of een ontsteking op het longvlies, zijn dus herstelsignalen. Echter wanneer het nier verzamelbuizen syndroom actief is, dan gaat dit extra vocht naar de plaats van de heling en krijg je vocht in de longen ofwel op het longvlies. Dus als die heling bezig is aan het longvlies, dan ga je daar gewoon vochtophoping krijgen en dat heet dan een natte pleuritis. Daarom wordt een longontsteking of een pleuritis een levensbedreigende situatie, wanneer men deze mensen op hun buik draait.

Dodelijke protocollen

De zwaartekracht zorgt er dan voor dat al het water neerdaalt waar je normaal gezien de meeste zuurstof opneemt. Je verdrinkt als het ware in je eigen vocht. De Italiaanse

artsen hebben het WHO gezegd dat hun protocollen dodelijk zijn voor de covid-19 patiënten. Ze werden gecensureerd ofwel hun licentie werd ingetrokken. Dat is echt gebeurd in het voorjaar 2020. Terwijl je in het ziekenhuis op je buik ligt krijg je nog extra water binnen via baxters. Sommige mensen krijgen zelfs extra drinken met de gedachte dat ze zouden kunnen plassen. Je wordt er alleen maar dikker en opgeblazen van, want plassen ga je echt niet kunnen als het nierverzamelbuizensyndroom nog actief is. Er komt nog meer water in je longen en longvlies en zo wordt het steeds gevaarlijker.

Het zinvolle biologische speciaalprogramma van de nieren is het allerbelangrijkste, wegens zijn verergerend effect op andere biologische speciaalprogramma's zoals van de ademhalingswegen. Daarom dient dit existentieconflict eerst opgelost te worden. Echter, onze reguliere geneeskunde heeft deze kennis over archaische zinvolle biologische speciale programma's niet en bijgevolg wordt dit existentieconflict ook niet opgelost. Integendeel, de patiënten nog meer angst aanjagen door diagnoseschokken. Uiteindelijk krijg je zelfs problemen met de creatinine waarden in je bloed, wat zeer nadelig is voor de nieren.

Conclusie: Het bestaansconflict met betrekking op de existentie en je individuele territorium moet eerst opgelost worden door te zorgen dat de patiënt zich thuis, heel en liefdevol geborgen kan voelen. Waarbij zijn angst kan afnemen of volledig kan worden weggenomen. De oplossing van dit existentie probleem is dus het meest urgent en komt op de **eerste plaats** bij mensen die op de intensive care liggen.

Het nier verzamelbuizensyndroom is het meest levensbedreigende programma wat we hebben als mensen. Want het vocht wordt inderdaad opgehouden en gaat grotendeels naar de plaats van de heling. In de goede bedoeling natuurlijk, gezien vanuit de archaische programma's van het lichaam om de heling nog sneller en nog beter te laten verlopen. De koorts mag dan zelfs een beetje stijgen, dat mag om die bacteriën nog meer te activeren die het hulpweefsel gaan afbreken. Maar natuurlijk, dit is artificieel, want als je thuis zou verzorgd worden met de volle kennis van de Germaanse geneeskunde, dan zal zelfs dat "kidding collective tubes syndroom" niet eens opgestart worden. Je gaat misschien niet sneller helen, maar die gevaarlijke complicatie wel vermijden. Sowieso weet je al dat je in de genezingsfase zit en precies dát gegeven neemt de angst en paniek voor ziekte weg! Een droge pleuritis geneest veel sneller dan een natte.

Zolang het conflict niet is opgelost, kun je niet herstellen en gaat het van kwaad naar erger tot je eraan overlijdt

De ware oorzaak achterhalen

Symptomen verkeerdelijk als de ziekte zien die bestreden moet worden is de grote vergissing in de reguliere medische wetenschap. Als deze symptomen acuut en dreigend worden (veroorzaakt door teveel conflictmassa of verkeerde behandeling), is het gerechtvaardigd om de symptomen in ernst te laten afnemen, wat de taak is van de arts. Zodat dat symptomen niet ontwikkelen tot levensbedreigende situaties. Echte behandeling bestaat uit het afvlakken van de "ziekte" herstel-symptomen, zodat de longontsteking niet uit de hand loopt.

De ware oorzaak van die ontsteking kennen, daar gaat het om: het biologische antwoord op het oplossen van een psychologisch conflict! Dat zal voor iedereen verschillend zijn, maar het heeft wel te maken met angst- en eigenwaarde conflicten. Niet het symptoom bestrijden, dat echt niet, maar uitzieken! En nu in deze tijd worden deze symptomen dus gezien als corona. De diagnose- of prognoseschok, het verdicht: corona is zeer kwaadaardig en daardoor wordt de herstelfase dus weer teruggeworpen in een doodsangst-

conflict. Zolang het conflict niet is opgelost, kun je niet herstellen en gaat het van kwaad naar erger tot je eraan overlijdt.

Hoe men van covid-19 een pandemie heeft gemaakt

In de visuele cortex achteraan in de hersenen heb je spiegelneuronen. Deze nemen doodsangsten op van beelden die op televisie worden uitgezonden en dat wordt beleefd alsof het een eigen doodsangst is. Deze dagelijkse auditieve berichtgeving van hoe gevaarlijk het virus wel is versterkt de beleving van de spiegelneuronen. Zo wordt de metafysische besmettelijke infectie verspreid en dat heeft niets te maken met bacteriën of de zogezegde virussen. Deze symbolische infectie wordt echt goed verspreid door de dagelijkse berichtgeving van de mainstream media en de WHO.

Nogmaals het onderbewuste kan niet onderscheiden of er iets gebeurt in realiteit of in de verbeelding is opgeroepen door de spiegelneuronen. Corona wordt metafysisch door verbeelding verspreid door middel van leugens of halve waarheden, door een persistent aangehouden angstpsychose en het achterhouden van de juiste kennis over gezondheid. In het zenuwstelsel heb je ook een terugkoppelingssysteem. Elke zenuwcel neemt een soort kopie van elke boodschap dat het doorgeeft en slaat dit op in het eigen celgeheugen. Gecombineerd met de spiegelneuronen kan dus elke vorm van angst letterlijk door het onderbewuste worden opgenomen en worden er archaische programma's opgestart.

Assertieve intubatie

Ik wil eigenlijk nog iets zeggen van dat op de buik leggen, dat is een cruciaal onderdeel van de virus illusie waarin

wij zitten. Het is eigenaardig dat het WHO in januari 2020 de protocollen voor natte pleuritis heeft veranderd en op 11 maart 2020 wordt de pandemie uitgeroepen. Door mensen op hun buik te leggen kon men dan het “assertief intuberen” rechtvaardigen. Vroeger werd intubatie met zuurstof gebruikt als laatste redmiddel. Een zuurstofmasker, extra verrijkt met zuurstof om te zorgen dat de longen genoeg adem krijgen. Maar plots gaat men veel assertiever intuberen. Maar dat assertief intuberen kan niet gebeuren zonder verdoving. Enerzijds is er een opstapeling van vocht in de longblaasjes en anderzijds gaat men zuurstof onder druk in de longblaasjes intuberen. Zuurstof onder druk ontspant in de longblaasjes, waardoor het zeer sterk afkoelt en kurkdroog wordt. De taak van de slijmvliezen is om de ingeademde lucht op temperatuur en juiste vochtigheid te brengen. Deze ijsskoude luchtdruk en de opstapeling van warm vochtwater in de longblaasjes doen de longblaasjes springen. Dus je moet onder narcose.

Het lichaam wordt letterlijk gemarteld. Het lichaam wil het water ophoesten en de zuurstof duwt het terug. Je ziet hoe de mensen op hun buik liggen te spartelen op de IC. Dat jaagt enorme doodsangsten aan bij mensen die deze beelden zien op de televisie. Deze ontstane heftige angsten voor corona worden virtueel verspreid en dankzij de spiegelneuronen als een eigen doodsangst opgenomen. Dit slaat neer op de ademhalingswegen en de nierversamelbuizen. Men gebruikt propofol-infuus om deze mensen te verdoven. Propofol is een middel om grote zoogdieren te kunnen verdoven. Het is altijd verstandig om de olifant eerst te verdoven alvorens je deze olifant wilt opereren. En wat staat er op de bijsluiters van propofol? 10% (dat is extreem veel) van het gebruik van propofol bij dieren leidt tot hartfalen. Dus, er zijn mensen die sterven aan hartfalen en je hebt een positieve PCR-test, dus je bent zeker gestorven aan het ‘virus’. Het ‘virus’ is dan de oorzaak van het hartfalen.

Protocollen, protocollen

En de protocollen die aanbevelen om mensen op hun buik te leggen, ongelooflijk. Dat is nog het ergste van al. Vroeger legde men mensen op hun rug, en zelfs een beetje opstaand, omdat het water, het vocht naar onderen zal stromen. Waarbij je nog een beetje ruimte hebt om te ademen. Er is toch geen enkele logica om iemand op zijn buik te leggen, waardoor het water gelijk verdeeld wordt over de longen, op een plaats waar men de meeste zuurstof inademt. Je moet het water proberen aan één kant te krijgen zodat de rest van de longen gebruikt kan worden om te ademen.

Ze laten eigenlijk de mensen gewoon verzuipen, stikken in hun eigen vocht. Vocht dat enerzijds noodzakelijk is om de bacteriën hun werk te laten doen, oké, maar de buikligging is absoluut geen natuurlijke conditie om aandoeningen van de longen mee te behandelen. Mensen liggen op hun buik op de intensive care, eenzaam en verlaten. Ze krijgen het nierversamelbuizensyndroom erbij, en baxters, extra water of serum. Dan ben je bezig met deze mensen letterlijk te verdrinken. En dan nog de CO_2 die je niet kunt uitademen. Dat levert problemen op met de lever, dan nierfalen, orgaanfalen, van kwaad naar erger. Er zijn vele artsen en mensen met klinische ervaring die lange blogs hebben geschreven dat dit ongehoord is. Dat deze werkwijze juist veel meer doden gaat opleveren. Helaas worden zij niet gehoord. De media negeert hen en velen hebben hun licentie verloren.

Volgende maand het laatste deel van Corona en Germaanse Geneeskunde.

tekst: Daniel Derweduwen
www.danielderweduwen.be